

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla dr. Sahin-Tóth Csaba ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Kapolyi Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen fuvardíj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2008. október 13. napján kelt 6.G.40.706/2007/15. számú ítélete ellen az alperes részéről benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezéssel támadott rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30.000,- (Harmincezer) Ft másodfokú költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint 2006. június 15-én azzal a kézírásos megjegyzéssel, hogy a megállapodott fuvardíj 186.857,-Ft, a szállítási határidő 2006. június 21-e, az alperes importáru-felvételi megbízást adott telefaxon a felperesnek ügyintézője és telefonszámának egyidejű közlésével arra, hogy két kanapét és négy fotelt Portugáliából Magyarországra szállítson 1.500.000,-Ft áruérték mellett, kartoncsomagolásban, 220 kg súllyal. Megjelölte, hogy az árut a feladó várhatóan a Világ Expressz (háztól-házig) szolgáltatással küldi. A megbízás

szerint az alperes tudott arról, hogy a fuvarozás teljesítésére a felperes fuvarozási feltételei alapján kerül sor, melynek rendelkezéseit a felperes felé megismertette, és azokat ő elfogadta. Tudomásul vette azt is, hogy ha a megbízásban meghatározott adatok, akár az ár, akár a szolgáltatás fajtája és az áru átvétele során kiállított fuvarlevélen feltüntetett adatok között eltérés van, akkor a megbízás teljesítésére a fuvarlevél adatai alapján kerül sor, és így történik a megbízási díj meghatározása is. 2006. június 15-én 16 óra 47 perckor a felperes az alperes import árufelvételi megbízását visszaigazolta.

2006. június 19-én a felperes a Ferihegyi repülőtéren a sérült árura vonatkozó ténymegállapító jegyzőkönyvet vett fel, amely szerint a csomagoláson észlelt sérülés: megnyomódás, szakadás, hasadás, a csomagolóanyag papír, a sérülést a raktárba szállítás közben észlelték. A sérülés látszólagos oka az elégtelen csomagolás. Intézkedésként az áru továbbítását jelölte meg.

2006. június 20-án az alperes közölte a felperessel, hogy a küldemény hozzá már sérülten érkezett, mindkét szőfa használhatatlan, kárigényét 620.000,-Ft + áfa összegben jelölte meg.

2006. június 23-án a felperes kiállította az alperesnek az 1.490.066,-Ft bruttó összegre a számláját, amelyet az alperes kifogását követően 2006. július 21-én 1.179.024,-Ft-ra módosított.

2006. július 28-án K T, a felperes alkalmazottja, a perbeli áruval kapcsolatban írásbeli nyilatkozatot tett, amely szerint a raktárba érkezéskor külsérelmi nyomok voltak láthatók, amiről fénykép és jegyzőkönyv is készült. A csomagot külső papírdoboz takarta, ami gyűrött, szakadt volt, a küldemény a raklapon nem volt rögzítve. Az árut takaró kartonokat levették és láthatóvá vált, hogy az áru habszerű anyagba és fóliába volt csomagolva, a lábakat kivéve, melyek kilógtak a csomagolásból. Az összes bútor sértetlen volt, kivéve egy darab, amelynek egy lába töből kitört, más sérülés nem volt a bútorokon, az átvevő is minimális sérülésként értékelte a kárt, amely javítható.

2006. augusztus 14-én az alperes közölte a felperessel, hogy a kézhez kapott számlát visszaküldi, mert azt nem fogadja el.

A felperes az elsőfokú bírósághoz 2007. március 12-én benyújtott, fizetési meghagyásból ellentmondás folytán perré alakult eljárásban, az alperest 1.184.400,-Ft fuvardíj és ennek 2006. július 24-től a kifizetés napjáig járó a Ptk. 301/A. §-a szerinti késedelmi kamata és a perköltség megfizetésére kérte kötelezni. Arra hivatkozott, hogy a fuvardíjat az alperes nem fizette meg a részére annak ellenére, hogy a küldeményt átvette, és június 15-én maga bízta meg a felperest a Világ Expressz szolgáltatás teljesítésével. Álláspontja szerint a megbízás aláírásával az alperes azt is elfogadta, hogy ha a megbízás adatai és az áruátvétel során kiállított fuvarlevél adatai között eltérés van, akkor a megbízás teljesítésére a fuvarlevél adatai alapján kerül sor, és így történik a díj meghatározása is, ezért nem az alperes által feltüntetett fuvardíjra jött létre a felek között a megállapodás, hanem arra, hogy a feladáskor igényelt szolgáltatás alapján kalkulált fuvardíjat az alperes megfizeti. A megrendelt megbízásnak megfelelően teljesítette szolgáltatását, ezért követelése jogszerű.

Az alperes az ellenkérelmében a felperes keresetének az elutasítását kérte azzal, hogy 186.857,-Ft fuvardíjat elismert; ennek erejéig beszámítási kifogást terjesztett elő, mivel a bútor sérülése miatt kára keletkezett.

Arra hivatkozott, hogy járatlansága miatt valóban a Világ Expressz szolgáltatást jelölte be, de a megrendelő kitöltése előtt Sz L-dal folytatott megbeszélést a Gazdaságos Expressz szolgáltatásról. A felperes munkavállalójával tárgyalva az általa vállalt 3 napos határidőn túl további 3 nap szállítási haladékot adott.

Az általa megjelölt fuvardíj a közúti fuvarozás díja. A kitöltött megrendelő lapot a felperes munkavállalója visszaigazolta. Egyik kapcsolattartó személy sem jelezte, hogy a megrendelő lapot ellentmondásosan töltötte ki, ezért a megrendelő kitöltésekor jóhiszeműen járt el. Maga a felperes is elismerte, hogy mindig az alacsonyabb fuvardíjú szolgáltatásról volt szó, és fel sem merült a repülőgéppel való és jóval drágább szállítás lehetősége már csak az áru természetéből adódóan sem. A szolgáltatás kiválasztása során tévedett és maga a felperes sem vitatta, hogy a keltezés alatt feltüntetett fuvardíj összege a Gazdaságos Expressz szolgáltatási fajta egyenértékét tartalmazta. Ilyen körülmények között kapta meg a megrendelés visszaigazolását, amelynek alapján egyértelmű, hogy a szerződés a megrendelő lapra az alperes által rávezetett fuvardíjjal jött létre, nem pedig a felperes által állított szerződési tartalommal. Utalt arra, hogy a felperes megsértette a felek közötti együttműködés követelményét, és tevékenysége nem felel meg a gazdaságosság és biztonságosság követelményének sem, mivel az ülőgarnitúra repülőgépen való szállítása megalapozatlan és érthetetlen.

Hivatkozott továbbá arra, hogy a szállítás során a felperes figyelmen kívül hagyta a csomagoláson jól láthatóan feltüntetett szimbólumokat, melyek a szállításkor irányadó elhelyezés módját és a törékeny jelzésre való figyelmeztetést tartalmazták. A fentiek alapján bizonyítottnak látta, hogy a károsodást nem az áru belső tulajdonsága okozta, ugyanakkor a felperes nem igazolta, hogy a kár a tevékenységi körén kívül eső elháríthatatlan okból eredne. Tanúvallomással bizonyított az a tény, hogy a szállítmányban kár keletkezett.

A felperes az alperes beszámítási kifogásának az elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy kizárólag a küldemény külső csomagolásán észlelt sérülést. A futár nyilatkozata szerint az egyik kanapé lába törött ki, de a csomagolás a bútorok lábára semmilyen védelmet nem nyújtott. Ezen túlmenően az alperes nem igazolta a kár mértékét és azt sem, hogy az nála következett be.

A Fővárosi Bíróság a 2008. október 13. napján kelt 6.G.40.706/2007/15. számú ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1.184.000,-Ft tőkét, annak 2006. július 24-től a kifizetés napjáig járó minden naptári félév teljes idején az érintett félév előtti utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt mértékét és 118.360,-Ft perköltséget. Az alperes beszámítási kifogását elutasította.

Határozata indokolása szerint az alperes 2006. június 15-én adott importáru-felvételi megbízás nem vitásan június 21-i határidőt és közúti fuvarozási fuvardíjat tartalmazott, az ebben való megállapodásra utalással. A megbízás ugyanakkor kifejezetten tartalmazta a megbízott felperes azon figyelmeztetését is, hogy az áru

átvétele során kiállított fuvarlevélen feltüntetett adatok alapján kerül sor a megbízás teljesítésére, beleértve a megbízási díj meghatározását is. A felperes által alkalmazott nyomtatvány ugyanis felhívta a figyelmet arra is, hogy a megbízás részleteit a megbízó egyeztesse a partnerével. A perben nem volt vitás, hogy az alperes portugáliai partnere a feladáskor a Világ Expressz szolgáltatást jelölte meg a fuvarlevélen és az sem volt vitás, hogy ezen szolgáltatás igénybevételének mekkora a díja, továbbá, hogy a felperes a megrendelt szolgáltatással szállította az árut.

A fentiek alapján az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a felperes a szerződést a kikötéseknek megfelelően teljesítette, az alperes azonban az ezért járó fuvardíjat nem fizette ki. Az alperesnek a közúti fuvardíjban való megállapodásra való hivatkozását az elsőfokú bíróság megalapozatlannak találta a fentiek miatt.

Az alperest a beszámítási kifogása körében a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján terhelte annak a bizonyítása, hogy a fuvarozás során az áruban mekkora mértékű kár keletkezett. ...KT tanúvallomását értékelve az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a bútorkárok nem voltak megfelelően csomagolva, és ez vezetett az egyik láb kitöréséhez. Ez a kár magában a bútorban károsodásra nem vezetett, a kár javítható volt a rendelkezésre álló bizonyítékok szerint. A címzett az átvételkor az átvevőnél kárigényt nem jelentett be. A fentiek alapján azt állapította meg ezért az elsőfokú bíróság, hogy az alperes nem bizonyította azon előadását, hogy a küldemény egyik darabján javíthatatlan károsodás keletkezett volna. Ezen túlmenően a keletkezett kár összegére vonatkozóan sem terjesztett elő bizonyítási indítványt, ezért a beszámítási kifogást annak bizonyítatlansága miatt elutasította.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben kérte annak megváltoztatásával a felperes követeléséből a 186.857,-Ft-ot meghaladó rész elutasítását.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállás helytálló feltárása mellett a peres felek között létrejött fuvarozási jogviszony tartalmát nem megfelelően ítélte meg. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása értelmében a jogviszony lényeges tartalmi elemeit a felperes által előnyomtatott és az alperes portugáliai partnere által nem módosított fuvarlevél foglalja magában, figyelmen kívül hagyva a fuvarozási szerződés létrejöttéhez szükséges konszenzus kialakításában nélkülözhetetlen elemként szereplő alperesi ajánlati akaratnyilatkozat akarat elv szerinti értelmezését.

Az importáru-felvételi megbízás kitöltése körében kiemelte, hogy a választható szolgáltatások között a Világ Expressz szolgáltatásnál nem szerepelt utalás a légi szállításra, ezért részéről fel sem merült a bútorok repülőgéppel való fuvarozásának lehetősége. A fuvarozás határidejére való hat napos szállítási határidő sem került volna az alperes által feltüntetésre, ha ismerte volna a Világ Expressz szolgáltatás fogalmát.

Kiemelte, hogy az importáru-felvételi megbízás kitöltésénél és azt követően a szállítmány megérkezéséig többször próbálta a felperes alkalmazottját Sz L telefonon elérni. A szállítmány megérkezéséig azonban nem tudta vele felvenni a kapcsolatot, ezért a saját feltételezése szerint jelölte be a Világ Expressz, háztól-házig, értelmezése szerint a külföldről történő szállítást megbízásként.

Külön hangsúlyozta, hogy a felperes állította elő számítógépes kitöltés segítségével az előnyomtatott és az alperes portugáliai partnere által nem módosított fuvarlevelet. Ennek következtében a fuvarlevél és az importáru-felvételi megbízás közötti eltérés a felperes hanyag és az együttműködési kötelezettséget megszegő magatartásának eredménye, ennek jelentős anyagi kárt és joghátrányt okozó hatását a jóhiszeműen eljáró alperes nem viselheti.

A Ptk. 205. § (1) és (2) bekezdései alapján a szerződést a felek lényeges elemekre vonatkozó akaratnyilatkozatának kölcsönös és egybehangzó kifejtése hozza létre. Az importáru-felvételi megbízás keltezése alatti szabad területre az alperesi ügyvezető kézírásával vezetett kitétel szavainak általánosan elfogadott jelentése egyértelmű, a megállapított fuvardíj 186.857,-Ft. A nyilatkozó akaratát az eset körülményei kétséget kizáróan bizonyítják azt, hogy a felperes által is elismerten a szerződéses tárgyalások során kizárólag a Gazdaságos Expressz szolgáltatásról volt szó. A megjelölt fuvardíj ennek a szolgáltatásnak felel meg, továbbá a megszabott szállítási határidő szintén egyértelműen beazonosítja a légiszállítást, azaz a Világ Expressz teljes kizártságát. A fenti akaratnyilatkozatával kizárólag a közúti fuvarozás útján történő szállítás vonatkozásában és 186.857,-Ft összegű fuvardíjra jöhetett létre konszenzus és ennek megfelelően fuvarozási szerződés.

Indokolatlannak és súlyosan méltánytalannak tartotta azt, hogy az akaratnyilatkozatát alátámasztó kézzel írt kitételek közül a fizetési módra vonatkozó kitétel a jogviszony részévé vált, míg a fuvardíj 186.857,-Ft összegű kitétele nem. A felperes nem vette figyelembe, hogy az alperesi akaratnyilatkozat a fuvardíj összege és a szállítási határidő megadásával egyértelműen arra terjed ki, hogy a bútorokat a felperes közúton fuvarozza és ez alapján állítsa ki a teljesítést követő számláját. Mindezekből megállapítható, hogy a felperes nem a megadott fuvardíjnak és határidőnek megfelelően teljesítette a fuvarozási szerződést, ezért jogalap nélkül tart igényt a 186.857,-Ft összeg feletti követelésrésze.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte annak helytálló indokaira tekintettel. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást, és a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján helyesen értékelte a megbízás és a fuvarlevél szerint a szerződés létrejöttét és annak tartalmát.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül, így abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a felperest megilleti-e a Világ Expressz szolgáltatás után járó teljes fuvardíj.

Az alperes fellebbezése nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével megalapozottan kötelezte az alperest a Világ Expressz szolgáltatás után járó fuvardíj megfizetésére.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezés kapcsán az alábbiakra mutat rá.

A fuvardíj megfizetése körében mindkét fokú bíróságnak az érvényesen létrejött szerződésből kellett kiindulnia, mivel az alperes kifogásként sem hivatkozott a szerződés érvénytelenségére.

Az alperes az elsőfokú eljárás során nem tudta bizonyítani azt, hogy a megállapodás az általa hivatkozottak szerinti eltérő tartalommal jött létre. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az elsőfokú bíróság a fuvarozási jogviszony tartalmát megfelelően ítélte meg, ennek során figyelembe vette a Ptk. 205. § (1) és (2) bekezdéseiben foglalt rendelkezéseket is.

Tévesen hivatkozott az alperes a fellebbezésében arra, hogy a felperes is elismerte, mindvégig az alacsonyabb fuvardíjú szolgáltatásról volt szó, mert az elsőfokú bíróság ítéletének a tényállási része mint alperesi álláspontot rögzíti ezt csak, ezzel kapcsolatban a felperes elismerő nyilatkozatot nem tett.

A fuvarozás teljesítésére a fuvarlevél adatai alapján került sor, ott a feladó Világ Expressz szolgáltatást jelölt meg a választható szolgáltatások közül. Az importáru-felvételi megbízásban szerepelt az is, amiről az alperesnek ugyancsak tudomása volt, hogy a megbízás részleteit a félreértések elkerülése érdekében egyeztesse a partnerével.

Ezen túlmenően az importáru-felvételi megbízás szerint tudomása volt az alperesnek arról, hogy amennyiben eltérés van a megbízás és a fuvarlevélen feltüntetett adatok között, úgy a megbízás teljesítésére a fuvarlevélen feltüntetett adatok alapján kerül sor, és ezen adatok alapján történik a megbízással kapcsolatos díj meghatározása is.

A feladó a fuvarlevélen a Világ Expressz szolgáltatást jelölte meg, ami megegyezik az importáru-felvételi megbízás feladó által várhatóan megjelölt szolgáltatással, és a megbízáson az alperes részéről egyoldalúan került sor a fuvardíj rögzítésére, ezért a felperes megalapozottan tart igényt a Világ Expressz szolgáltatással teljesített fuvardíj összegére.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján - érdemben helytálló indokaira tekintettel - hagyta helyben.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint köteles a felperesnek a másodfokú eljárás során felmerült költségét megfizetnie. A másodfokú bíróság az ügyvédi munkadíj mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján mérlegeléssel állapította meg azzal, hogy az összeg az általános forgalmi adót is tartalmazza.

Budapest, 2009. év április hó 16. napján

. Mika Ágnes sk.
a tanács elnöke

. Kurucz Zsuzsanna sk.
előadó bíró

. Tibold Ágnes sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Bírósági tisztviselő